

בעניין :

המבקשת :
אני ואתה – מפלגת העם הישראלית
מפלגה רשומה מספר 6-9000109-59
מרחוב ליאונרדו דה וינצ'י 13, תל אביב
טל : 03-5466170 פקס : 03-5466171
דוא"ל : meandyoupeoplespart@gmail.com
ע"י אלון גלילי, עו"ד ואח'
מרחוב ליאונרדו דה וינצ'י 13, תל אביב
טל : 03-5466170 פקס : 03-5466171
נייד 050-2266945
דוא"ל drgiladiad@gmail.com

- נ ג ד -

המשיבה :
רשימת ישראל ביתנו בראשות אביגדור ליברמן
באמצעות ב"כ עוה"ד איתן הברמן או מישל נגר ואח'
ממשרד שרקון בן עמי אשר ושות' עו"ד
רח' בר כוכבא 23 בני ברק
טל : 03-5662808 פקס : 03-5662801
דוא"ל : Eitan.h@cbalaw.co.il , michele@cbalaw.co.il

כתב תשובה

לבקשה למניעת המשיבה מלהתמודד בבחירות

1. מוגש בזה לוועדת הבחירות המרכזית הנכבדה כתב תשובה מטעמה של המשיבה : רשימת ישראל ביתנו בראשות אביגדור ליברמן (להלן : "רשימת ישראל ביתנו" או "המשיבה"), במענה לבקשה לקבוע כי הרשימה האמורה מנועה מלהשתתף בבחירות לכנסת ה- 23, לפי סעיף 7א לחוק-יסוד : הכנסת ביחד עם סעיף 63 לחוק הבחירות לכנסת [נוסח משולב], התשכ"ט-1969.
בהתאם לסעיף 7 לנוהל הטיפול בבקשות לפסילת רשימת מועמדים או מועמד לכנסת, התשע"ט-2019, מתבקש יו"ר ועדת הבחירות הנכבד לדחות את הבקשה על הסף. לחילופין, מתבקשת ועדת הבחירות הנכבדה לדחות את הבקשה גופה.
הערה - הדגשות בתשובה זו אינן במקור אלא אם צוין אחרת.

א. הקדמה

2. במוקד הבקשה שבכותרת שתי טענות. האחת, שהמשיבה נוקטת ב"גזענות ופגיעה במהותה היהודית והדמוקרטית ביחס למגזר הערבי בישראל"; והאחרת, שהמשיבה פוגעת "פגיעה גזענית בקיומה של ישראל כמדינה יהודית דמוקרטית ביחס למגזר החרדי". אם ירדנו לסוף דעתה של המבקשת, הנטען בבקשתה הוא כי רשימת ישראל ביתנו מסיתה לגזענות נגד הציבור הערבי והציבור החרדי, וכי מעשיה והתבטאויותיה כלפי שתי קבוצות אוכלוסייה אלה שוללות את האופי היהודי והדמוקרטי של המדינה.
3. לטענות אלה אין שחר. לא במקרה לא עלה בידי המבקשת לבסס את טענותיה בתשתית ראייתית מפורטת ומשכנעת. התשתית הראייתית המבססת את הבקשה היא רעועה ודלה ביותר, ועל פי המבחנים שנקבעו בפסיקה לפסילת מועמדות, ספק אם היא מצדיקה התייחסות רצינית. קשה להתעלם מהרושם, כי בקשה זו הוגשה ממניעים שאינם ענייניים, שעיקרם ניסיון להביא את המבקשת, מפלגה חדשה ואנונימית, לתודעה הציבורית. ואכן עיקר הבקשה מוקדש לפריסת המניפסט הפוליטי של המבקשת בפני הוועדה, כאשר אין בינו לבין בקשה למניעת השתתפות בבחירות ולא כלום.
4. בתשובה זו תבקש המשיבה להעמיד את הדברים על דיוקם: המשיבה אינה "אנטי-חרדים" והיא איננה "אנטי-ערבים". המשיבה מאמינה בשוויון זכויות וחובות לכל אזרחי המדינה, ללא הבדל דת, גזע, מוצא אתני או מין. עיקר הביקורת של המשיבה מופנה כלפי מנהיגי הציבור החרדי והציבור הערבי, שלשיתתה אינם משרתים את הציבורים שהם מתיימרים לייצג, ואף פוגעים בהם. ופגיעה זו מקרינה ומשפיעה על הציבור הכללי ועל המדינה בכללה.
5. זוהי עמדה פוליטית לגיטימית, שראוי ואף חיוני שתושמע במוסדות הדמוקרטיים של המדינה. זכותה של המבקשת לחלוק על עמדותיה הפוליטיות של המשיבה. אך אין המבקשת זכאית לכפות את דעותיה הפוליטיות על המשיבה ועל הציבור בכללו, בדרך של בקשת פסילה כנגד המשיבה.
6. ומכאן לתשובה עצמה.

ב. על הבקשה להידחות על הסף

7. על הבקשה להידחות על הסף וזה ממספר טעמים.
8. ראשית, מדובר למעשה בבקשה לפסילת מועמד במסווה של בקשה לפסילת רשימה. עיקר הטענות וה"ראיות" בבקשה נסבות על מועמד אחד: חבר הכנסת אביגדור ליברמן, וכמעט ואין התייחסות לשאר חברי הרשימה. כך עולה אף מנוסח הבקשה: "פועלה זה של המשיבה באמצעות ליברמן בעיקר ואחרים..." (ס' 4); "המשיבה הינה רשימה מטעם מפלגה אשר פועלת במשך שנים ובמיוחד בעתות האחרונות, בעיקר באמצעות ליברמן, כנגד ציבוריים שלמים..." (ס' 10) ועוד.

9. הסיבה שהבקשה הוגשה כנגד הרשימה כולה (בהבדל מבקשה המכוונת כנגד מועמד יחיד) היא ברורה. בקשה לפסול רשימה, בשונה מבקשה לפסול מועמד, איננה צריכה להיות חתומה בידי שליש מחברי ועדת הבחירות. נראה כי המבקשת סברה, ובצדק, כי לא תצליח לגייס את החתימות הדרושות בכדי לשלול את זכות הבחירה מחה"כ ליברמן, ומצאה לה פרצה פרוצדורלית.
10. הדרישה החוקית לגיבוש של שליש חתימות של חברי ועדת הבחירות המרכזית כתנאי להגשת בקשה לפסילת מועמדות, איננה דרישה פרוצדורלית בלבד והיא נושאת עמה השלכות של מהות. דרישה זו נועדה למנוע בקשות קנטרניות שכל מטרתן להפריע ליריבים פוליטיים תוך כדי מערכת בחירות עמוסה, תוך בזבוז זמנה של ועדת הבחירות. והנה מונחת בפנינו בקשה קנטרנית שלא אמורה הייתה לבוא לעולם, ושהצליחה לפלס דרך אל שולחנה של הוועדה הנכבדה רק על דרך ההתחכמות. יש לקרוא "לילד הזה" בשמו ולראות בבקשה זו בקשה לפסילת מועמד שלא הוגשה כהלכה, ובכך - לדחותה על הסף.
11. **שנית**, הבקשה דן אינה מגלה עילה. לעניין עילת ה"הסתה לגזענות", המבקשת הצביעה על אמירות שלשיטתה הן גזעניות – **פרשנות שעליה המשיבה חולקת בתוקף**. אך היא לא הצביעה על שום אמירה מסיתה - כזו שנועדה ללבות את להבות השנאה כלפי ציבור מסוים. סעיף 7א לחוק: יסוד הכנסת מאפשר שלילית זכות הבחירה ממי שמסית לגזענות ולא ממי שמחזיק בדעות גזעניות (וכאמור המשיבה איננה שותפה לדעות כאלה) - וחשיבותה של הזכות להיבחר מחייבת הקפדה על ההבחנה בין השניים.
12. לעניין שלילת האופי היהודי והדמוקרטי של המדינה – המבקשת לא הצביעה על שום מעשה או אמירה של המשיבה שיש בהם לשלול את האופי היהודי של המדינה – וברי כי ביקורת כלפי מפלגות דתיות אינה שקולה לשלילת קיומה של המדינה כמדינה יהודית. והמבקשת לא הצביעה על שום מעשה או אמירה שיש בהם לשלול את היסודות הדמוקרטיים של המדינה. החתירה להסדר מדיני שבו מתקיים הליך של חילופי אוכלוסין אין משמעותה שלילת זכויות אזרח וקיפוח של מיעוטים.
13. ומכל מקום, הראיות שהובאו בבקשה מבקשות להקים עילה בקשר לחה"כ ליברמן. והרי הרשימה, ולא ליברמן, היא המשיבה לבקשה.
14. על כן הבקשה אינה מגלה כל עילה המוכרת בדין למניעת התמודדותה של רשימה בבחירות לכנסת ויש לדחותה על הסף.
15. **שלישית**, הבקשה דן כמעט ואיננה משפטית ולמעשה מהווה כלי לקידום התורה הפוליטית של המבקשת, ובהזדמנות זו, גם להכפשת המשיבה. הבקשה רצופה באמירות אידיאולוגיות שנעדרות כל קשר לעילות הפסילה בסעיף 7א (ראו למשל: "פועלה זו של המשיבה... מתמקד לטענת המבקשת בגזענות והסתה... ובין חלקים במעמדות הנמוכים והבינוניים לצורכי שלטון מעמד בעלי ההון מבחינת מהותם"; "למבקשת ביקורת חריפה כנגד המפלגות החרדיות עת שבהצטרפותן האוטומטית לממשלות ההון שלטון והלאומנות בישראל..."; "למבקשת ביקורת חריפה כנגד חלקים נרחבים במפלגות הערביות שאף הם ברובם מנותקים מהציבורים אותם הם מעוניינים לייצג..."; "...הנה כי כן- הון שלטון, לאומנות והסתות נגד מגזרים השייכים ברובם למעמדות הנמוכים והבינוניים -..." ועוד ועוד.)

16. הליך משפטי המאפשר שלילה של הזכות לבחור והזכות להיבחר, מרשימה או ממועמד ומתומכיהם, הוא הליך בעל משמעות עמוקה בדמוקרטיה. יש לעסוק בו ב"חרדת קודש חוקתית". הליך כזה, אין זה ראוי שימש שופר להשמעת דעות חברתיות ופוליטיות של המבקשת. והוועדה הנכבדה מוטב לה שלא תשמש במה להשמעת דעות כאלה.
17. הבקשה שהניחה המבקשת על שולחנה של הוועדה הנכבדה איננה אלא שימוש לרעה בוועדה ובהליכה עד שראויה הבקשה להידחות על הסף.

ג. על הבקשה להידחות גם לגופו של עניין

המסגרת הנורמטיבית

18. המבקשת מבססת את בקשתה לפסילה על העילות הקבועות בסעיף 7א(א)(1) ו-(2) לחוק-יסוד: הכנסת הקובע כך:

"רשימת מועמדים לא תשתתף בבחירות לכנסת ולא יהיה אדם מועמד בבחירות לכנסת, אם יש במטרותיה או במעשיה של הרשימה או במעשיו של האדם, לרבות בהתבטאויותיו, לפי הענין, במפורש או במשתמע, אחד מאלה:

- (1) שלילת קיומה של מדינת ישראל כמדינה יהודית ודמוקרטית;
- (2) הסתה לגזענות;"

19. בקשת הפסילה דגן עוסקת ברצונה של המבקשת להגביל את זכויות היסוד של המשיבה, ביניהן הזכות להיבחר והזכות לחופש הביטוי הפוליטי. כידוע, בית המשפט העליון דן בכמה הזדמנויות במתח שבין הזכות לבחור ולהיבחר, חופש הביטוי, חופש ההתאגדות והזכות לשוויון מחד גיסא, לבין זכותה של המדינה להגן על ערכי היסוד שלה, מאידך גיסא. הנשיאה (אז השופטת) נאור עמדה על מתח זה בעניין זועבי (אב 1095/15 ועדת הבחירות המרכזית לכנסת העשרים נ' ח"כ חנין זועבי (פורסם בנבו ביום 10.12.15), סעיף 5 לפסק דינה):

"מניעת האפשרות להתמודד בבחירות לכנסת פוגעת, בראש ובראשונה, בזכות החוקתית לבחור ולהיבחר, אשר היא אחת מהזכויות החשובות ביותר במדינה דמוקרטית [...] זכות זו, ככל זכות, היא יחסית וניתנת להגבלה, אך "ההגבלות המוטלות על זכות זו צריכות להיות מינימאליות, ועליהן להגן על אינטרסים חיוניים ביותר" (בג"ץ 5364/94 ולנר נ' יושב-ראש מפלגת העבודה הישראלית, פ"ד מט(1) 758, 800 (1995) (להלן: עניין ולנר)). מניעת השתתפות בבחירות פוגעת בזכותו של מועמד פלוני להיבחר לכנסת, ובה בעת פוגעת היא גם בזכות הציבור לבחור במועמד זה כנציגו. זאת ועוד, פסילתו של מועמד מלהתמודד בבחירות פוגעת גם בחופש הביטוי, שכן היא מסמנת עמדה מסוימת כעמדה בלתי לגיטימית ומונעת מראש את הדיון בה; כן פוגעת היא בשוויון, משום שהיא יוצרת הבחנה בין המועמדים אשר התמודדותם אינה נמנעת, לבין מועמדים אשר מנועים מלהעמיד עצמם לבחירת הציבור [...]

אל מול זכויות אלה עומדת זכותה של הדמוקרטיה להגן על עצמה מפני אלו המבקשים לעשות שימוש בכלים הדמוקרטיים במטרה לשלול את עצם קיומה של המדינה או לפגוע בעקרונות היסוד שלה [...]

זהו למעשה "הפרדוקס הדמוקרטי". פרדוקס הנגזר מחד מהצורך לדאוג שהדמוקרטיה תמשיך להתקיים, ומאידך מהרצון להגן על אגד הזכויות

וחירויות היסוד הגלומות בה ועל שוק הדעות החופשי העומד בבסיסה. פרדוקס זה מתעורר מקום שבו רשימות או מועמדים עושים שימוש בכלים הדמוקרטיים לקידום מטרות אנטי-דמוקרטיות, אשר עשויות לפגוע בדמוקרטיה עצמה.

20. באופן אירוני, המבקשת מנסה בשם הדמוקרטיה וערכי היהדות לפגוע בזכויות אלו של המשיבה, ובעצם מבקשת לפרוץ את כל האיזונים העדינים בין הזכויות השונות.

21. בית המשפט העליון עמד לא אחת על כך, שפסילת רשימת מועמדים לכנסת ישראל מהווה צעד קיצוני ביותר, ומשכך על המבקש לעמוד בדרישה ראייתית מחמירה. נקבע, כי הפרשנות אשר תינתן לעילות הפסילה בסעיף 7א לחוק יסוד: הכנסת, תהא מצומצמת ביותר.

22. דרישות מחמירות אלו נובעות מתוך הכרה בחשיבותה של הזכות להיבחר, בזכות מהמדרגה העליונה ביותר. לעניין זה ראו דברי של כב' הנשיא דאז השופט אשר גרוניס בא"ב 9255/12 ועדת הבחירות המרכזית לכנסת התשע-עשרה נ' ח"כ חנין זועבי, סו(2) 813 (2013):

"מניעת השתתפותו של מועמד בבחירות לכנסת או מניעת השתתפותה של רשימת מועמדים בבחירות, נוסף ונזכיר, הם צעדים קיצוניים. על כן, התקבלה במשפטנו התפיסה לפיה ראוי שפרשנות העילות המנויות בסעיף 7א תהא צרה ומצומצמת, תוך דרישה ראייתית מחמירה, ותיחוד למקרים חריגים ביותר בהם לא ניתן להתמודד בכלים הדמוקרטיים הרגילים. אכן, "מניעת השתתפותה של מפלגה בבחירות היא צעד קיצוני ביותר. הזכות לבחור ולהיבחר היא זכות חוקתית מהמדרגה העליונה ביותר... כמובן, אין זו זכות מוחלטת, וככל זכות אחרת היא ניתנת להגבלה. עם זאת, ההגבלות המוטלות על זכות זו צריכות להיות מינימאליות, ועליהן להגן על אינטרסים חיוניים ביותר" (בג"ץ 5364/94 ולנר נ' יושב-ראש מפלגת העבודה הישראלית, פ"ד מט(1) 758, 801-800 (1995))."

23. בקשת הפסילה דנן אינה צועדת בקו המצמצם אלא מציעה כי ועדת הבחירות תאמץ פרשנות מרחיבה ביותר לעילות המנויות בסעיף 7א לחוק יסוד: הכנסת. כך למשל, לשיטתה של המבקשת, כל מי שאינו דוגל במושג הצדק לפי "חזון הנביאים" (ס' 28 לבקשה) חותר תחת יסודה של מדינת ישראל כמדינה יהודית דמוקרטית. חמור מכך, הבקשה דנן אינה עומדת בנטל ראיית ולו מהקל ביותר, קל וחומר אינה עומדת במבחנים הראייתיים בפסיקה לפסילת רשימה המתמודדת לכנסת.

24. הבקשה מושתתת כמעט כל כולה על כתבות מהעיתונות. כבר נקבע, כי דיווחים אודות המועמד בעיתונות יקבלו משקל נמוך בהרבה ממעשים והתבטאויות "מכלי ראשון". ראו לעניין זה סעיף 34 לפסק דינה של כב' הנשיאה (בדימ). נאור בעניין א"ב 1095/15 ועדת הבחירות המרכזית לכנסת העשרים נ' ח"כ חנין זועבי (פורסם בנבו, 10.12.2015):

"מי שמבקש לשכנע את ועדת הבחירות ואת בית המשפט העליון כי יש לנקוט בצעד הדרסטי של פסילת מועמדות, צריך לעמוד בנטל ראייתי כבד ולהציג ראיות משכנעות שאמינותן גבוהה (ההדגשה במקור), כגון דברים שכתב ופרסם המועמד בעצמו וכן הקלטות, או למצער עדויות, על דברים שנאמרו על-ידי המועמד [...] הראיות השונות היו גם כמה ראיות בעלות משקל רב יותר, בהן ההודעות שפורסמו בדף ה"פייסבוק" של מרזל, אשר את טענתו לפיה אין הוא אחראי לדברים המפורסמים שם קשה להלום; כמו כן, הסרטון בו הוא נצפה מאיים על צעיר ערבי, ההפגנות בהן השתתף וההקלטה בה התבטא בעניין המסתננים."

25. הסתמכות המבקשת על ראיות אשר מקורן בכתבות וציטוטים באתרי אינטרנט, שומטת את הקרקע תחת הבקשה דן, שכן המשקל הראייתי שיש לתת לראיות אלו הינו נמוך עד לבלתי קיים. ראו לעניין זה פס' 57 לפסק דינה של כב' הנשיאה השופטת א' חיות בא"ב 1806/19 ועדת הבחירות המרכזית לכנסת ה-21 נ' ד"ר עופר כסיף (פורסם בנבו, 18.07.2019):

"לא הוצגו ראיות כלשהן לביסוס עילת הפסילה והראיות שהוצגו בעניין שאחדה מבוססות, כמפורט לעיל, על ציטוטים מראיונות בתקשורת ועל דיווחים באתרי אינטרנט שונים אשר כבר נפסק כי משקלם הראייתי נמוך (עניין זועבי השני, פסקה 34) ושחאדה אף הצהיר כי דבריו הוצגו ב"אופן מסולף, מטעה ומלווים בפרשנות לא נכונה".

26. לאחרונה חזר בית המשפט העליון על אמות מידה שנקבעו בפסיקה לצורך בחינת בקשה למניעת מועמדות לכנסת (ראו א"ב 1806/19 ועדת הבחירות המרכזית לכנסת ה-21 נ' ד"ר עופר כסיף (פורסם בנבו, 18/07/2019) (להלן: "עניין כסיף")). בתמצית, יש להוכיח שהמטרה המנויה בסעיף 7א, שבגינה מתבקשת פסילת המועמד (או הרשימה), מהווה מאפיין דומיננטי של המועמד וכי קידום המטרה הפסולה מהווה מניע מרכזי להתמודדותו. יש להראות שמטרה זו נלמדת מהצהרות מפורשות או ממסקנות מסתברות שמשמעותן ברורה וחד-משמעית. יש להראות שהמועמד פועל באופן אקטיבי להגשמת המטרה הפסולה ועושה פעילות שיטתית להוצאת המטרה אל הפועל. ולהוכיח כל אלה, נדרשת "מסה קריטית" של ראיות "משכנעות", ברורות וחד משמעיות" (עניין כסיף, פסקה 4 לפסק דינו של כבוד השופט נ' סולברג. ראו גם עניין זועבי).

27. המבקשת לא הראתה כי הנטען על ידה בבקשה מהווה חלק דומיננטי – או חלק כלשהו – מפועלה של המשיבה.

28. המבקשת אף לא עמדה בנטל הראייתי המוגבר החל על בקשות לפסילת רשימה שלמה. ראוי להזכיר כי לא תמיד הייתה אפשרות למנוע השתתפות בבחירות לכנסת של מועמד בודד, ובעבר היה ניתן לפסול רק רשימה שלמה. לימים תוקן סעיף 7א לחוק יסוד: הכנסת, בין היתר כדי לאפשר פסילתו של מועמד יחיד (תיקון מס' 35 לחוק יסוד: הכנסת, פורסם ברשומות ביום 22 מאי 2002). כיום, כאשר קיימים שני מסלולים, אחד המונע מועמד יחיד מלהתמודד, ואחד המונע זאת ממועמדים אחדים, מצטמצמת ההצדקה לייחס את עמדותיו של מועמד אחד לקבוצה שלמה. הנשיא ברק (בדימוס) עמד על הצורך להיזהר מפני הסקת מסקנות קבוצתיות על סמך עמדות של מועמד יחיד בעניין טיבי (בס' 49 לפסק דינו):

"אכן, יש לנקוט זהירות רבה "שעה שבאים למנוע השתתפותה של רשימת מועמדים בבחירות בשל התבטאויותיו ומעשיו של אחד (או אחדים) מחבריה... בכל מקרה ומקרה יש לבחון את התשתית הראייתית באספקלריית היחסים שבין היחיד לבין הרשימה" (רע"א 6709/98 היועץ המשפטי לממשלה נ' רשימת מולדת-גשר-צומת לבחירות לרשימות המקומיות, נצרת-עילית [16], בעמ' 363).

29. ברע"א 6709/98, הנשיא ברק הציע אמות מידה לבחינת קיומה של דעה משותפת לכל חברי הרשימה (ס' 13-14 לפסק דינו):

"יש לפעול בזהירות, שכן רשימת מועמדים אינה משקפת בהכרח אחידות והרמוניה רעיונית או מעשית [...] עם זאת, בעיקרון, התבטאויותיו של אחד מחברי הרשימה ומעשיו עשויים לשמש תשתית ראייתית שממנה ניתן ללמוד על מטרתיה או על מעשיה של רשימת

המועמדים. לימוד זה צריך להיעשות בכל הזהירות הראויה. הכול תלוי גם בנסיבות העניין...

ראשית, יש להתחשב במעמדו של חבר הרשימה, אשר את דעותיו ומעשיו מבקשים לייחס לרשימה כולה. [...]; שנית, יש חשיבות לשאלה, אם עניין לנו בהתבטאות או במעשה חד-פעמיים, או בהתבטאות או מעשה החוזרים ונשנים; שלישית, יש ליתן משקל למספר חברי הרשימה השותפים לדעותיו של אחד מחבריה. [...]; רביעית, חשיבות ראייתית יש ליתן לתגובה של שאר חברי הרשימה להתבטאותיו ולמעשיו של היחיד. האם אישרו (מראש או בדיעבד) את התנהגותו, או שמא הסתייגו ממנה? חמישית, משקל ראייתי יש ליתן למספר הכולל של חברי הרשימה. אין דין פסילת רשימה של שלושה מועמדים בגין מעשיו או התבטאותיו של אחד מהם, כפסילת רשימה בת עשרים מועמדים בנסיבות דומות; שישית, חשיבות יכולה להיות גם לשאלה אם עניין לנו ברשימת מועמדים חדשה, שטרם הספיקה לגבש מטרות ומעשים או שמא מדובר ברשימה ותיקה, שהתמודדה בעבר ואולי אף נבחרה."

30. ואם ליישם את המבחנים האמורים על חברי רשימת "ישראל ביתנו", מדובר ברשימה אשר לה שבעה חברים בכנסת היוצאת מלבד חה"כ ליברמן, כאשר לא נטען או הוכח לגביהם דבר.

"שלילת קיומה של מדינת ישראל כמדינה יהודית דמוקרטית"

31. אופייה של מדינת ישראל כמדינה יהודית, לצד היותה מדינה דמוקרטית, הוא הבסיס הרעיוני להקמת המדינה. צביונה היהודי של המדינה משתקף בחגיה, סמליה והמנונה ומקבל הגנה וביטוי בספר חוקיה ובחוקי היסוד. נקבע, כי סעיף 7א מבקש להגן על ה"מאפיינים גרעיניים" ההופכים את מדינת ישראל למדינה יהודית ודמוקרטית. ראו דבריה של כב' הנשיאה א' חיות בעניין כסיף:

"לעניין המאפיינים ה"גרעיניים" המעצבים את הגדרת מדינת ישראל כמדינה יהודית נקבע כי אלה כוללים את זכותו של כל יהודי לעלות למדינת ישראל שבה יהיה רוב יהודי; כי עברית היא שפתה הרשמית המרכזית של המדינה; כי סמליה וחגיה של המדינה משקפים בעיקרם את המסורת היהודית, וכי מורשת ישראל היא מרכיב מרכזי במורשת הדתית והתרבותית של המדינה".

32. לשיטתה של המבקשת, עמדתה של המשיבה ביחס למפלגות החרדיות והערביות ולמנהיגות שלהן, מהווה עילה לפסילתה לפי סעיף 7א(א)1 לחוק יסוד: הכנסת. לדידה של המבקשת, פעולותיה של המשיבה אשר חרטה על דגלה את סמל הליברליות מהוות שלילת קיומה של המדינה הן כיהודית והן כדמוקרטית.

33. הלכה פסוקה קובעת כי פרשנות המילים "יהודית" ו-"דמוקרטית" תעשה בצמצום ניכר, שכן פרשנות מרחיבה של אחד המושגים האמורים תביא לסתירה של העיקרון האחר. ראו מעניין זוועבי:

"אשר לעילת הפסילה הנוגעת לשלילת קיומה של מדינת ישראל כמדינה יהודית ודמוקרטית נאמר, כי מדובר בעילה אחת המורכבת משני רכיבים, אשר יש לפרשם בצמצום כך שלא יעמדו בסתירה זה לזה."

34. זאת ועוד, הפסיקה קובעת כי שלילת מדינת ישראל כיהודית משמעותה, שלילת מאפיינים בעלי היבט ציוני ומורשתי, בעוד שלילת מדינת ישראל כדמוקרטית משמעותה שלילת זכות ועקרונות

יסוד דמוקרטיים. ראו לעניין זה א"ב 1095/15 ועדת הבחירות המרכזית לכנסת העשרים נ' ח"כ חנין זועבי (פורסם בנבו, 10.12.2015):

"לעניין היות המדינה יהודית הוגדרו מספר מאפיינים בעלי היבט ציוני ומורשתי גם יחד, ש"במרכזם עומדת זכותו של כל יהודי לעלות למדינת ישראל, שהיהודים יהוו בה רוב; עברית היא שפתה הרשמית המרכזית של המדינה, ועיקר חגייה וסמליה משקפים את תקומתו הלאומית של העם היהודי" (טיבי, פסקה 12 לפסק דינו של הנשיא ברק, עמ' 22). לעניין היות המדינה דמוקרטית נאמר, כי מדובר ב"הכרה בריבונות העם המתבטאת בבחירות חופשיות ושוות; הכרה בגרעין של זכויות אדם, ובהן כבוד ושוויון, קיום הפרדת רשויות, שלטון החוק ורשות שופטת עצמאית" (טיבי, פסקה 14 לפסק דינו של הנשיא ברק, עמ' 23).

35. הנה כי כן, המבקשת מנסה להרחיב עילה זו כך, שכל אמירה או פעולה ביקורתית מצד מתמודד לכנסת תגרור עמה את פסילתו.

"הסתה לגזענות"

36. המבקשת דורשת את פסילתה של המשיבה גם מכוח סעיף 7א(א)(2) לחוק יסוד: הכנסת, הקובע כי רשימת מתמודדים לא תתמודד בבחירות לכנסת במידה ויש בפעולותיה או מטרותיה הסתה לגזענות.

37. ראשית, יצוין כי לגבי עילות ההסתה לגזענות או תמיכה במאבק מזוין הוצב רף ראייתי מוגבר, וזאת משום שעילות אלו זהות באופיין לעבירות פליליות על פי חוק העונשין. משכך, הנטל להוכחתן יהא קרוב לנטל הראייתי בדין הפלילי. ראו לעניין זה דבריו של כב' השופט י' אנגלרד בא"ב 11280/02 ועדת הבחירות המרכזית לכנסת השש-עשרה נ' אחמד טיבי, נז' (4) 1 (2003):

"גם הסתה לגזענות וגם תמיכה במאבק מזוין של מדינת אויב או של ארגון טרור נגד מדינת ישראל הם מעשים העלולים להוביל לאישומים פליליים בעלי אופי חמור. השווה הוראות סעיפים 97, 144ב, 144ד לחוק העונשין. על רקע זה מן הראוי כי נטל השכנוע להוכחת קיומה של עילת מניעה להשתתפות בבחירות יהיה קרוב לזה הדרוש במשפט פלילי."

38. הבקשה דן אינה עומד ברף הראייתי הרגיל, קל וחומר אינה עומדת במבחן הראייתי המוטל עליה לפי הפסיקה. בחינה מדוקדקת בתיק הראיות המצורף לבקשת הפסילה, אינה מעלה ולו במקצת ניחוח של גזענות, לא כל שכן של הסתה לגזענות.

התייחסות לטענות

39. נתייחס עתה לראיות על פי סדרן בבקשה.

טענות בקשר למגזר הערבי

סעיף 11 לבקשה

40. נטען כי המשיבה פועלת "להוצאת אוכלוסיות שלמות של אזרחים ערבים ישראלים מגדר הלגיטימיות בישראל ואף מישראל עצמה לישות אחרת." ולראיה מצביעה המבקשת על תמיכתה של המבקשת בהסדר מדיני שיכלול חילופי שטחים ואוכלוסיות, כפי שעולה מחזון

המפלגה. לגישה המבקשת, ההסדר המוצע הינו בהגדרה הסדר גזעני ומפלה אשר מערער את יסודות הדמוקרטיים של המדינה.

41. יודגש: ההסדר המדיני שבו תומכת המשיבה אינו נועד לסלק מגזרים "לא רצויים" מהמדינה או לעשות "דה-לגיטימציה" לציבור הערבי. המשיבה תומכת בהסדר מדיני מוסכם בין ישראל, ההנהגה הפלסטינית והמדינות השכנות, אשר יסדר מחדש את שטחי האזור באופן אשר יאפשר לכל לאום אוטונומיה מדינית תוך מניעת חיכוכים בין האוכלוסיות. ראו מספרו של יו"ר המשיבה אביגדור ליברמן, "האמת שלי", בעמ' 204:

"חייבים לדבר על עיקרון ההפרדה בין שתי האוכלוסיות; לא על גירוש, לא על טרנספר בכוח ולא על טרנספר מרצון, אלא על חלוקה מחדש של כל השטח בין נהר הירדן לבין הים, כך שכל היהודים יהיו בצד אחד, והערבים בצד האחר. גם בקפריסין, לאחר סכסוך מתמשך וחיכוך בלתי פוסק בין האוכלוסיות היווניות והטורקיות, הופרזו האוכלוסיות...במקרה שלנו ההפרדה בין אוכלוסיות, חילופי אוכלוסין וחילופי שטחים, מתוך הבנה שזהו הפתרון הריאלי היחיד...חייבים לקבל תמיכה הן מצד מנהיגי שני העמים והן מצד הקהילה הבינלאומית כולה. אני חוזר ומדגיש, לא יהיה מנוס מהסר סופי שתואר – הזזת אוכלוסיות, יהודית וערבית, והזזת יישובים, יהודים וערבים. במכוון אינני משרטט מפות או נכנס לדיון על המיקום הסופי של קו הגבול; את אלה אני משאיר למשא ומתן אחרון ולהכרעה."

העמודים הרלוונטיים מתוך הספר "האמת שלי" מצורפים כנספח 1 לתשובה.

42. עולה מתיאור ההסדר, כי הוא אינו מונע מגזענות אלא מתפיסה גאופוליטית. ההסדר מושתת על אמונתו של המחבר כי שני העמים החולקים את פיסת האדמה הצרה הזו, לא נועדו זה לזה, וכי מוטב שיפרדו. עוד עולות התובנות הבאות:

- א. אין הכוונה "גירוש", "טרנספר" או "העברה בכפייה" אלא חילופי אוכלוסין כתוצאה מהסכם מדיני מוסכם.
- ב. ההסדר המוצע יהיה חייב לקבל את תמיכתה רחבה ובין היתר של הקהילה הבינלאומית.
- ג. ההסדר המוצע יהיה תוצאה של משא ומתן בין הצדדים ולא פעולה חד צדדית של ישראל.
- ד. להסדר המוצע יש תקדימים – ראו למשל את המקרה של קפריסין.

43. ראוי להבליט כי זוהי גישתו של חבר הכנסת ליברמן כפי שפרסם אותה בהרחבה בספרו שיצא לאור בשנת 2004. הבקשה מסתמכת בעיקרה על מה שאמרו אחרים על דברי ליברמן. והנה בספרו באים הדברים מפיו, תוך שנכתבו בתשומת לב, בדיוק ובהקפדה ופורסמו לציבור לפני 16 שנים. יש לדברים האלה משקל רב כשבאים לבחון את תורתו המדינית של ליברמן.

44. עוד ראוי לציין, כי המשיבה וחה"כ ליברמן מחויבים לקדם את ההסדר האמור בצורה מבוקרת ובהתאם לדין הישראלי והמשפט הבינלאומי. ולראיה, במהלך כהונתו כשר החוץ, ביקש חה"כ ליברמן חוות דעת משפטית אשר תבחן את חוקיות ההסדר בראי המשפט הישראלי והמשפט הבינלאומי. המסקנה העולה מחוות הדעת הינה, כי הסדר מדיני של חילופי שטחים ואוכלוסין הינו חוקי על פי המשפט הבינלאומי, כל עוד הוא מיושם תוך שמירה על דיני זכויות אדם (ס' 35 לחוות הדעת, ההדגשות במקור):

”בפן המשפטי, מצאנו כי אין מניעה מבחינת המשפט הבינ”ל, להעביר שטחים מאוכלסים מריבונותה של מדינה א’ לריבונותה של מדינה ב’, וזאת כל עוד מסדירים את מעמדה האזרחי של האוכלוסייה המועברת. יודגש כי כל תכנית אשר משירה את תושבי השטחים המועברים ללא אזרחות כלשהי הינה פסולה על הסף ועומדת בסתירה לדין הבינ”ל המנהגי ולמחויבויות ההסכמות של ישראל. המשמעות של כלל זה היא שבמסגרת הסדר קבע עם הפלסטינים, הכולל רכיב של העברת ריבונות על שטחים מאוכלסים, יש, בראש ובראשונה, לוודא כתנאי מקדים כי מתגבשת הסכמה מפורשת בין הצדדים לגבי מעמד האוכלוסייה המועברת לאחר ההעברה, המבטיחה את אזרחותם במדינה כלשהי.”

חוות הדעת המלאה מצורפת בזה כנספח 2 לבקשה.

45. הפתרון המדיני שמציעים המשיבה וחה”כ ליברמן הוא מבוסס-הסכמה ובלתי כופה. אכן, הוא אינו פתרון אוטופי. אולם מכאן ולמסקנה כי הוא גזעני, מפלה או אנטי-דמוקרטי – רחוקה הדרך.

סעיף 14 לבקשה

46. הכתבה מיום 14.3.17: ”אין סיבה שערבים יהיו אזרחי ישראל, להעבירם לפלסטין”. ה”ציטוט” האמור מופיע בכותרת הכתבה ומהווה פרפרזה של דבריו של ליברמן, שאיננה נאמנה למקור. כפי שעולה מהכתבה עצמה, ליברמן לא אמר ”אין סיבה שערבים יהיו אזרחי ישראל”, אלא, ”אין שום סיבה שהשייח’ ראעד סלאח, איימן עודה, באסל גטאס או חנין זועבי ימשיכו להיות אזרחי ישראל” וזאת בשל תמיכתם בארגוני טרור. להלן הפוסט:

Avigdor Liberman - אביגדור ליברמן
March 13, 2017

בפתחו של ניסיון חדש להתניע מו”מ מדיני בין ישראל לפלסטינים כדאי להפיק לקחים מן העבר והלקח הראשון הוא שכל ניסיון לפתור את הסוגיה הפלסטינית על בסיס שטחים תמורת שלום נועד לכישלון מראש. הדרך היחידה להגיע להסדר בר-קיימא היא חילופי שטחים ואוכלוסיות כחלק מהסדר אזורי כולל. לא ייתכן שתוקם מדינה פלסטינית הומוגנית, ללא יהודי אחד - 100% פלסטינים, ושלעומת זאת ישראל תהיה מדינה דו-לאומית עם 22% פלסטינים. אין שום סיבה שהשייח’ ראעד סלאח, איימן עודה, באסל גטאס או חנין זועבי ימשיכו להיות אזרחי ישראל.

”אין שום סיבה שהשייח’ ראעד סלאח, איימן עודה, באסל גטאס או חנין זועבי ימשיכו להיות אזרחי ישראל”

Shahar Alon and 976 others · 493 Comments 96 Shares

Like Comment Share

הפוסט זמין בקישור :

<https://www.facebook.com/AvigdorLieberman/photos/a.207272762619013/1472506059429004/?type=3&theater>

47. חה"כ ליברמן אכן סבור כי מי שפועל לפגוע במדינת ישראל איננו צריך לזכות לאזרחות ישראלית, וכי אלה מסוג האנשים שהמדינה תבקש להיפרד מהם במסגרת הסכם מדיני מוסכם. ויובלט כי ההקשר שבו נכתב הפוסט היה של הסדר עתידי, כפי שעולה מהכתבה. כפי שניתן לראות בנקל, הציטוט הוא תוצאה של סילוף ואינו משקף את דעותיו או כוונותיו של ליברמן או של הרשימה.

48. **הכתבה מיום 7.5.04** (ס' 14 לבקשה): כפי שהוסבר לעיל, ליברמן אכן מאמין בפתרון מדיני של הפרדה בין אוכלוסיות, שיושג בהסדר מוסכם ולא בדרך של כפייה (וראו דבריו בהמשך הכתבה: "זה לא טרנספר", הסביר, "אלא חלוקה מחדש של השטח בין הים לירדן"). כאמור לעיל אין זו תפיסה גזענית או אנטי-דמוקרטית.

49. **הכתבה מיום 5.9.01**: כתבה זו ממחישה כי ההסדר המדיני של ליברמן יחייב הסכמה רחבה לשינוי המצב וישפיע על כל הצדדים.

50. **כתבות מיום 26.2.15 ומיום 20.11.2019**: חה"כ ליברמן אכן סבור כי מרבית חברי הכנסת המכהנים מטעם הרשימה המשותפת, תומכים בטרור ואינם נאמנים למדינה. יובלט כי זוהי דעתו גם לגבי עופר כסיף, חבר כנסת יהודי מטעם הרשימה המשותפת. אולם אין זו דעתו לגבי רוב אזרחי המדינה הערביים. ראו לעניין זה פוסט שפרסם ליברמן ביום 26.12.2019, בו הוא מצהיר מפורשות:

"ישראל ביתנו" מפלגה שדוגלת בשוויון זכויות וחובות לכל אזרחי המדינה, יהודים, מוסלמים נוצרים, דרוזים וכו', ובראש ובראשונה בשירות צבאי או לאומי לכולם. אנו מאמינים שרוב אזרחי מדינת ישראל הערבים נאמנים למדינה. יחד עם זאת, אני שב ואומר שלא ניתן להתעלם מחברי הכנסת של הרשימה המשותפת, ערבים ויהודים כאחד (איימן עודה, אחמד טיבי, עופר כסיף ושות') שהפכו לגיס חמישי – נציגות של ארגוני טרור בכנסת ישראל... ישראל ביתנו מבדילה בין הערבים אזרחי מדינת ישראל הנאמנים למדינה, לבין חברי הכנסת מהרשימה המשותפת."

(ראו צילום מסך של הפוסט בעמוד הבא.)

Avigdor Liberman - אביגדור ליברמן
December 26, 2019 at 1:43 PM

שמעתי את דבריו של עמיר פרץ אתמול בוועידת מפלגת העבודה, אני מבין את המצוקות שלו, ומאחל לו שיעבור את אחוז החסימה. יחד עם זאת, שקרים הם לא הדרך. "ישראל ביתנו" מפלגה שדוגלת בשוויון זכויות וחובות לכל אזרחי המדינה, יהודים, מוסלמים, נוצרים, דרוזים וכו', ובראש ובראשונה בשירות צבאי או לאומי לכולם. אנו מאמינים שרוב אזרחי מדינת ישראל הערבים נאמנים למדינה. יחד עם זאת, אני שב ואומר שלא ניתן להתעלם מחברי הכנסת של הרשימה המשותפת, ערבים ויהודים כאחד (איימן עודה, אחמד טיבי, עופר כסף ושות') שהפכו לגיס חמישי – נציגות של ארגוני טרור בכנסת ישראל, שבעימות האחרון מול הג'יהאד האסלאמי בעזה, התייצבו לצד ארגון טרור פונדמנטליסטי וקראו לחיילי צה"ל פושעי מלחמה. אפילו החמאס לא התייצב לצד הג'יהאד האסלאמי, אבל איימן עודה וחבריו כן. הם היו בין היחידים שגיננו את הליגה הערבית כאשר האחרונה הכניסה את חיזבאללה לרשימת ארגוני הטרור, והחרימו את ההלוויה של שמעון פרס הנשיא ה-9 של מדינת ישראל, ובאותו השבוע איימן עודה עלה לקברו של ערפאת ברמאללה.

לכן, אסור לטמון את הראש בחול ויש לקרוא לדברים בשמם. "ישראל ביתנו" מבדילה בין הערבים אזרחי מדינת ישראל הנאמנים למדינה, לבין חברי הכנסת מהרשימה המשותפת, שבמקום לפעול לשילובם בחברה הישראלית מובילים אותם לעימות חזיתי מול הרוב היהודי. אסור להכשיר את השרץ.

צילום: Yonatan Sindel/Flash90

Shahar Alon and 1.3K others 715 Comments 111 Shares

Like Comment Share

הפוסט זמין בקישור :

<https://www.facebook.com/178433145502975/posts/2962889923723936/>

51. ועוד לגבי הכתבה מיום 20.11.2019 : אין ממש בטענה כי אמירה ש"המפלגות החרדיות הופכות לאנטי ציוניות" מהווה הסתה לגזענות או שלילת האופי הדמוקרטי של המדינה ולא נראה כי יש צורך להרחיב.

טענות בקשר למגזר החרדי

52. לטענת המבקשת, המשיבה מסיתה נגד הציבור החרדי באופן שחותרת תחת ערכים יהודיים ודמוקרטיים. בטרם נתייחס לטענות לגופן, ראוי לצטט מטור שפרסם ליברמן עצמו בעיתון מעריב ביום 13.12.19, שכותרתו "אני בעד יהדות מחבקת": *טור מיוחד של ח"כ אביגדור ליברמן*. דומה, כי הטור מדבר בעד עצמו :

"בחודשים האחרונים שמעתי דברי הסתה, עלילות והרבה השתלחויות בי ברמה האישית, בכל הנוגע לסוגיות דת ומדינה. מה שלא שמעתי הוא נימוק או טיעונים רציניים נגד העובדות שאני מציג ומציף. למי ששכח, אזכיר

שמפחתי היא משפחה מעורבת. רעייתי ובתי דתיות, אני ושני בניי חילוניים, אבל כולנו אוהבים את מסורת ישראל ואת הערכים היהודיים...

כמו שאני מכבד את אורח החיים של החרדים, אני מצפה מהם לכבד את אורח חייהם של המחזיקים בהשקפת עולם שונה. אני לא רוצה להתערב בחייהם של תושבי בני ברק, אלעד או בית"ר עילית, ואני מצפה שלא יתערבו במה שנעשה בראש פינה, בתל אביב או באילת....

אני בעד יהדות מחבבת, נגד כפייה דתית ודוגל בעקרון חיה ותן לחיות."

הטור המלא מצורף בזה כנספח 3 לתשובה.

53. עולה מהטור כי ליברמן אינו אנטי-דת והוא אינו אנטי-חרדי. לליברמן ולמשיבה הערכה גדולה ליהדות ולמסורת, אך לצד זאת, גם לערכי הליברליזם והסובלנות. ליברמן והמשיבה מתנגדים למגמה של הקצנה שניכרת בהנהגה החרדית ולכפייה הדתית שמקודמת על ידיה, שלתפיסתם באה על חשבון הציבור החרדי והכללי כאחד. ראו לעניין זה פוסט שפרסם ליברמן בעמוד הפייסבוק שלו ביום 30.12.2019 :

"מינוי ליצמן לשר הבריאות אינו פותר את הבעיות שיש, לא במערכת הבריאות ולא בקרב המגזר החרדי. למעשה, ליצמן במקום להשקיע את כל כולו בתיקונה של מערכת הבריאות הקורסת, עוסק בהפיכת הציבור החרדי לבן ערובה של עסקנים פוליטיים מהמגזר, שכל עניינם הוא להנציח את העוני והמסכנות בקרב הצעירים החרדים, ולפתח יחסי תלות בינם לבין ההנהגה הפוליטית החרדית. מטרתם של העסקנים החרדים היא למנוע מהצעירים את יכולת קבלת ההחלטות באופן עצמאי ..."

54. וראו גם פוסט שפרסם ליברמן בעמוד הפייסבוק שלו ביום 3.1.2020. מהפוסט עולה כי הביקורת של ליברמן מופנית כלפי ההנהגה לא רק של הציבור החרדי אלא גם של הציונות הדתית :

"לצערי, בשנים האחרונות אנו עדים להקצנה הולכת וגוברת בקרב ההנהגה של הציבור החרדי והחרד"לי. אמירות שלא היו נאמרות לפני 50 שנה הפכו לדבר שבשגרה. לפני כמה ימים שמענו כל מיני קולות שקוראים לשנות את חוק השבות, שתוקן ב-1970 בתמיכת המפד"ל ובהתנגדות אגודת ישראל. היום דווקא אלו המתיימרים לייצג את הציונות הדתית, המפד"ל לשעבר, קוראים לשינוי החוק ולמעשה מנסים לרוקן אותו מתוכן. מדובר באותם אנשים שרוצים להשיב את משפט התורה, ולהחזיר אותנו לימי שאול המלך ודוד המלך.

הציונות מיום היווסדה דגלה בעקרון של חיה ותן לחיות. הרצל, ז'בוטינסקי, טרומפלדור ואפילו בן גוריון רחמנא ליצלן היו חילוניים שכיבדו את הדת ואת המסורת היהודית, אבל התנגדו לכפייה דתית. אולם בשנים האחרונות, ככל שכוחן של המפלגות החרדיות הולך וגדל בכנסת, מגיעות הדרישות לשינוי הסטטוס-קו, בנושא השבת, הגיוס לצה"ל, הגיור, לימודי ליבה וכו'. כדי להחזיר את מדינת ישראל לנורמליות חייבים לעצור את הכפייה הדתית, לפעול לגיוס הצעירים החרדים לשירות צבאי או לאומי-אזרחי, ולדאוג לשילובם במעגל העבודה. אסור להסכים שימשיכו להיות לנטל כלכלי על החברה הישראלית."

הפוסטים מעמוד הפייסבוק של חה"כ ליברמן מצורפים בזה כנספח 4 לתשובה.

55. מהפרסומים של חה"כ ליברמן עולה מסר צלול ועקבי של תמיכה בהפרדה בין דת ומדינה ודאגה לשלומם של הציבור הכללי אך גם לשלומם של הציבור החרדי, שלדעתו מוחזק כבני ערובה על ידי הנהגתו. אין מאחורי דבריו ניסיון לפלג ולהסית, ולשיטתם של ליברמן והמשיבה, הפרדה

בין דת ומדינה תפייס ותקרב, דווקא, בין המגזרים השונים. מכל מקום, אף אם המבקשת איננה שותפה לעמדתם, אין המשמעות שעמדתם הינה גזענית, אנטי-דתית או אנטי דמוקרטית.

סעיף 17 לבקשה

56. כתבות מיום 16.12.19 ו-31.12.19: לגבי אמירתו של סגן ראש עיריית חיפה – כאמור בבקשה המשיבה התנערה מהאמירה.

57. לעניין הסרטון של חה"כ קושניר: מטרת הסרטון הייתה להציג עמדה פוליטית לגיטימית שלפיה מערכת בריאות ממלכתית איננה אמורה לתת שירותי דת על חשבון הקופה הציבורית, ובכלל זה לבצע בדיקות טהרת משפחה על פי הפניה מרב. מטבע הדברים מרבית הנשים הפונות לרב לצורך בדיקת טהרת משפחה, ושדרכו מגיעות לבית החולים, הן נשים אורתודוקסיות. ומכאן שהאמירה כי "האורתודוקסים חיים על חשבוננו" – אף אם היא איננה נעימה לאוזן השומעת – איננה מושתתת על אמונות גזעניות או אנטי-דתיות, אלא על מציאות עובדתית. מכל מקום, חה"כ קושניר הוריד את הסרטון תוך זמן קצר והסתייג מהאופן הלא מוצלח שבו הציג את הדברים. ראו מפורט שפרסם קושניר בעמוד הפייסבוק שלו:

Alex Kushnir - אלכס קושניר

2 בינו' בשעה 16:20

בימים האחרונים קיבלתי מאות הודעות תמיכה מאנשים שאני מעריך ומוקיר שהסכימו איתי כי יש צורך אמיתי בדיון על נושא הכנסת שירותי הדת אל תוך מערכות אזרחיות כגון שירותי רפואה. יחד עם זאת חלקם הביעו בפני כי הדוגמה שהצגתי בסרטון מעבירה את הדיון מהנושא החשוב הזה אל העיסוק בסוגיה רגישה מאוד עבור ציבור גדול. חלקם אף נפגעו מדבריי ועל כך אני מצר. לפי כך החלטתי להוריד את הסרטון מהרשת, אך אין זה אומר שאני לא ממשיך במאבק שמטרתו לשמור על האינטרס של הציבור השפוי, שמשרת בצבא, שעושה מילואים, עובד, משלם מיסים ושואף לחיות במדינה יהודית, דמוקרטית וחופשית.

175

202 תגובות • 16 שיתופים

https://m.facebook.com/story.php?story_fbid=174002520635684&id=1115683902124

31

58. קושניר גם הסתייג מהצורה של הסרטון בריאיון שהעניק לכאן חדשות. ראו ציוץ מחשבון הטוויטר של כאן:

https://twitter.com/kann_news/status/1212275624288702464?s=08

סעיף 18

59. **הכתבות מיום 17.6.19, 13.9.19** עוסקות בפרשנות פוליטית ואינן יכולות לבסס בקשה למנוע מהמשיבה להתמודד בבחירות לכנסת.
60. **הכתבה מיום 20.11.19 בחדשות סרוגים** – כתבה זו עוסקת אף היא בפרשנות פוליטית של יריבים פוליטיים, שכמובן אינם גורם מוסמך לקבוע אם ליברמן "מסית" או לא.
61. לגבי אמירתו של ליברמן שלפיה ח"כים ערבים וחרדים משתפים פעולה ומרכיבים קואליציה אנטי-ציונית – זוהי ביקורת פוליטית רגילה ולגיטימית שיש לה יסודות עובדתיים לא מבוטלים. זאת ועוד, התופעה של שיתוף פעולה בין קבוצות מיעוט (גם אם מיעוט גדול) היא שגורה בחיים הפוליטיים ולא רק בישראל, ויש לה הגיון פוליטי ברור.

סעיף 19

62. **כתבות מיום 20.11.19 ברדיו קול חי וב- YNET**: ראו התייחסות לעיל במסגרת התגובה לסעיף 14 לבקשה.

סעיף 20

63. "החרדים יסחטו את שתי המפלגות הגדולות" – הטענה כי האמירה "לאו דווקא" מתייחסת למפלגות, אלא ייתכן שמתייחסת לציבור החרדי, הינה מיתממת, בלשון המעטה. הציטוט הוצא מהקשרו וברור כי הכוונה הייתה למפלגות החרדיות, שלשיטתו של ליברמן מנצלות את כוחן הפוליטי במסגרת העבודה הפרלמנטרית.

סעיף 22

64. הצעתו של ליברמן לפתרון המשבר הפוליטי הנוכחי אינה נוגעת לעניין.

ד. סוף דבר

65. לנוכח כל האמור ומה שעוד ייטען תתבקש ועדת הבחירות המרכזית הנכבדה לדחות את הבקשה על הסף ולמצער לגופו של עניין.

66. העובדות המובאות בתשובה זו נתמכות בתצהירו של חה"כ אביגדור ליברמן.

מישל נגר, עו"ד

איתן הברמן, עו"ד

ב"כ המשיבה

בפני:
ועדת הבחירות המרכזית לכנסת ה- 23
והשופט הנכבד של בית המשפט העליון ניל הנדל
בעניין:

המבקשת:
אני ואתה – מפלגת העם הישראלית
מפלגה רשומה מספר 59-9000109-6
מרחוב ליאונרדו דה וינצ'י 13, תל אביב
טל: 03-5466170 פקס: 03-5466171
דוא"ל: meandyoupeoplespart@gmail.com
ע"י אלון גלילי, עו"ד ואח'
מרחוב ליאונרדו דה וינצ'י 13, תל אביב
טל: 03-5466170 פקס: 03-5466171
נייד 050-2266945
דוא"ל drgiladiad@gmail.com

- נ ג ד -

המשיבה:
רשימת ישראל ביתנו בראשות אביגדור ליברמן
באמצעות ב"כ עוה"ד איתן הברמן או מישל נגר ואח'
ממשרד שרקון בן עמי ושות' עו"ד
רח' בר כוכבא 23 בני ברק
טל: 03-5662808 פקס: 03-5662801
דוא"ל: Eitan.h@cbalaw.co.il, michele@cbalaw.co.il

תצהיר

אני החתום מטה חבר הכנסת אביגדור ליברמן, הנושא ת"ז מס' 017528209 לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת וכי אם לא אעשה זאת אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק מצהיר בזאת כדלקמן:

1. אני מכהן כיושב ראש מפלגת ישראל ביתנו ועומד בראש רשימתה בבחירות לכנסת ה- 23.
2. אני עושה תצהירי זה בתמיכה בעובדות המפורטות בתשובת הרשימה, ישראל ביתנו בראשות אביגדור ליברמן, המוגשת לוועדת הבחירות המרכזית לכנסת ה- 23.
3. עובדות הכלולות בתשובה ידועות לי מידיעתי האישית ומתוך עיון בבקשה בתשובה ובמסמכיהן. זהו שמי, זו חתימתי ותוכן תצהירי זה אמת.

חבר הכנסת אביגדור ליברמן

אני מאשר כי ביום 24.1.2020 הופיע בפני עורך דין איתן הברמן, ח"כ אביגדור ליברמן, המוכר לי אישית, ואחרי שהוזהרתי כי עליו להצהיר את האמת וכי אם לא יעשה כן יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אישר את נכונות ההצהרה הנ"ל וחתם עליה בפני.

24 ינואר 2020

תאריך

איתן הברמן, עורך דין
איתן הברמן, עו"ד מ.ר. 6590
שרקון, בן עמי, אשר ושות' משרד עו"ד
רח' בר כוכבא 23 בני ברק 5126002
eitan.h@cbalaw 03-5662808